

Mijn column nummer 130

Woordkeus

Mijn schoonvader vertelt graag dat hij altijd met dezelfde vrouw getrouwd is geweest, maar dat haar woordkeus in de loop van de tijd wel veranderde. Ook in het vakgebied van de bodemsanering merk ik dat de woordkeus wel eens wil verschillen, terwijl toch hetzelfde wordt bedoeld.

In het stukje 'Hardnekkig' in een eerdere Nieuwsbrief besprak ik het element uranium. Dat is een foute woordkeus, vindt Rob Zwart van NEN-Milieu. Het moet uraan zijn. Weliswaar staan zowel uraan als uranium in de dikke Van Dale en in het Groene boekje, maar in de 'Regels voor de nomenclatuur in de anorganische chemie' is het uraan. Waarvan akte!

Het kan lonen om het woordgebruik wat aan te passen. Succes is niet verzekerd, maar wel mogelijk. Dat blijkt uit de onderstaande voorbeelden.

Rijdt u wel eens langs de A12 ter hoogte van Maarn? Aan de zuidzijde van de snelweg ligt de Maarnse zandafgraving. Onlangs is de ontgroning beëindigd. Tegelijkertijd werd een bodemsanering afgerond. Daarbij kwam veel grond met immobiele verontreiniging vrij. Het leek logisch die in een geluidswal op te bergen. Maar: het geluid behoefde niet te worden geweerd. De oplossing werd gevonden in de aanleg van een grondsculptuur, ter verfraaiing van het landschap. Met daarin uiteraard de verontreinigde grond.

In Arnhem moest een vijver worden gedempt. Ik ben vergeten waarom dat niet mocht. De vijver lag in een gebied dat jaren geleden was opgehoogd, op de vijver na dus. Door een uitgestelde ophoging aan te vragen kwam alles nog in orde.

Verontreinigde grond mengen mag niet. Bij grondbanken is daar toch behoefte aan. Niet om het gehalte aan verontreinigende stoffen te verlagen, maar om een redelijk te bemonsteren partij grond te verkrijgen. Als je dat opbulken noemt, is er geen vuiltje aan de lucht.

Ernstig verontreinigde grond mag je niet hergebruiken. Behalve als je dat doet binnen de omgrenzing van het geval van bodemverontreiniging waar de grond vandaan kwam. Het heet dan geen hergebruiken, maar herschikken.

In bepaalde gebieden lukt de bodemsanering niet goed op de gebruikelijke manier. Dat mag je geen gebiedsgericht afwijken noemen. Je ontmoet wel enthousiasme als je aan de slag gaat met gebiedsgericht verbijzonderen.

In één van de zuidelijke provincies vond het bevoegde gezag het minder gewenst de bodem op een bepaalde locatie te saneren. Toch wilde een groot bedrijf daar aan de gang. Men vond elkaar door niet over saneren te spreken, maar over het uitrieken van de bodem.

Ik hoop dat dit stukje u niet op verkeerde gedachten gaat brengen. Van verhullend taalgebruik wordt de bodem immers niet altijd schoner.